

Het schrijfplezier van Ina de Beer

Pissebed, wasknijper en kapotte beren in vijfde boekje Bussumse (80)

door Tom Scherder

BUSSUM - Een gedicht over een spin en een vlieg, een goed gesprek met Containy en Bruintje, twee afgedante pluche beren, die bij de container zijn achtergelaten, de lotgevallen van de familie (was)knijper, die vaak nat worden tot op het bot, prietpraat van een koffer, het heengaan van de zwarte vlieg Marie of gewoon jeugdherinneringen.

Het is nauwelijks mogelijk om het boekje dat de 80-jarige Ina de Beer uit Bussum heeft geschreven, te omschrijven. Het boekje met verhalen, mijmeringen en gedichten, doorspekt met privé-foto's en eigen pentekeningen is al weer het vijfde bundeltje dat de Bussumse het levenslicht laat zien. Verhalen en gedachten, die zij de laatste twintig jaar heeft opgetekend, zijn verzameld in 'Uit mijn leven een greep'. Het werkje is net als de vorige boekjes te koop bij de Evangelische Boekhandel De Bron aan de Brinklaan te Bussum en kost 7,45 euro.

De Beer geeft het boekje in eigen beheer uit en de oplage is groter dan ooit: zestig stuks, tien meer dan het vorige deel. Het schrijversvirus heeft De Beer pas zo'n twintig jaar terug gekregen. „Mijn talent is eigenlijk pentekenen”, aldus de Bussumse. „Ik had contact met Wuiver, de columnist van de Gooi- en Eemlander, omdat hij zo leuk schreef over alledaagse dingen. Van hem heb ik de ideeën gekregen. Van de hoofdredactie van de krant kreeg ik het advies om in de tegenwoordige

Schrijfster Ina de Beer: „Ik ben geïnspireerd door Wuiver” Foto: Ton Kastermans

tijd te gaan schrijven. Dat bleek een enorme verbetering.” De Beer werd lid van de dichterskring de Bron in Hilversum. „Rijmen kon ik wel, maar gedichten maken wilde ik leren. Ik zat daar met allemaal nieuwelingen die het ook wilden leren. Maar schrijven van korte verhalen ging me toch beter af. Ik schreef tien A4-tjes vol over mijn Rusland-reis en voor de Historische Kring maakte ik interviews. Een jaar of acht geleden vertelde ik op de Montessorischool over de hongerwinter. De kinderen waren doodstil, ik liet ze ook rogge proeven.”

De Beer heeft een geheel eigen kijk op de wereld. Toen ze nog reisde, pennetje en plakblok mee, vond ze het leuk om mensen in de trein aan te spreken. „Dan had ik eerst ingeschat hoe ze zouden zijn.” De gedachten in het boekje zijn licht van toon en origineel. Wat te denken van een gedicht over een pissebed. „Dat was toen ik last had van een nest pissebedden.” Over die vervelende beesten, grijs van kleur correspondeerde ze nog met Prins Bernhard, liefhebber van olifanten, ook grijs, maar ietsje groter. Het gedicht over de wasknijpers

leverde haar een schoonmaakkpakket op van fabrikant Sorbo. Is De Beer met het vijfde boekje uitgeschreven? „Ik heb nog vijf tien limericks liggen en mijn pentekeningen. Ik zou achter iedere vijfde limerick een pentekening kunnen plaatsen. En ik ben net begonnen met het beschrijven van mijn hele leven, vanaf mijn doop.” Naast het schrijven houdt De Beer zich bezig met het oplossen van grote doorlopers. „Niet meer die van zes sterren, maar wel van vijf.” Voor vrienden en bekenden: 'Uit mijn leven een greep' is ook bij De Beer thuis te koop